

tiget; men det har Udvalget aldeles ikke gjort, hverken i dets Motiver eller i dets Indstilling, hvorimod det paa det Allerbestemteste har udtalt, at det kun var af Billigheds- og Nødsfærdighedshensyn, naar Thinget her vilde skænke eller give Pensionsberettigelse. Der kan Intet være klarere end denne Indrømmelse fra Udvalgets Side af, at uden en Lov er den omtalte Embedsmand ikke pensionsberettiget med Hensyn til hans Constitution som Stutmester. Vi have i saa Henseende aldeles bestemt erkjendt det fuldkommen Rigtige, der ligger til Grund for Ministeriets Lovudkast, nemlig, at Pensionsberettigelsen først her er tilstede, naar en Lov hjemler den, og der er altsaa fra den Side aldeles ingen Fare, hverken i Udvalgets Motiver eller i det Lovudkast, som Thinget i Forgaars vedtog. Der staar ogsaa ligesom i selve vor Indstilling, som Indenrigsministeren tiltraadte, og som Thinget derefter med henimod 60 Stemmer imod 13 eller 18, saavidt jeg erindrer, billigede, at Major Hornemann tillægges Pension. Dette var et aldeles urigtigt og ucorrect Udstryk, naar man vilde ansee hans Pensionsberettigelse grundet i selve Pensionsloven. Denne er derefter kun nævnt for at vise, at det er den, der efter Indstillingen skulde give Regelen for Pensionsberegning. For saavidt den ærede Taler dernæst som sin anden Grund anførte det Færlige i at følge, hvad Thinget har vedtaget med Hensyn til Pensionens Størrelse, fordi denne efter denne vor Calculé eller Beregning vilde blive en lille Ubetydelighed større end efter Regjeringens Udcast, da passer den ærede Talers Anførte slet ikke. Den trykte Betænkning, indeholder allerede Hovedgrundene hertil, idet den har fremhævet, at som Nødsbestyrer har Major Hornemann ikke havt kongelig Constitution, og jeg tillod mig som Ordfører yderligere at udvikle, at Udvalget ingenlunde kunde skønne, at al Slags Constitution skulde indeholde de samme Grunde til at bevillige en Pensionsberettigelse. Jeg tillod mig ogsaa at nævne dette, hvad der ogsaa allerede er som sagt fremhævet i den trykte Betænkning, at Constitutionen som Nødsbestyrer ikke saaledes som ved Stutmesterposten var kongelig, men tillige, at der er

ogsaa mange andre Hensyn, som kunne gøre det farligt at indrømme, at fordi en Mand har et Embede, der enten ved den almindelige eller ved en særlig Lov medfører Pensionsberettigelse, dette ogsaa skulde medføre Pensionsberettigelse for ham med Hensyn til en anden Bestilling, hvori han har været nogen Tid constitueret. Det udtaltes, at man formeente, at hvis Embedsmanden havde været virkelig Stutmester, var han ikke derfor pensionsberettiget som constitueret Nødsbestyrer, og tillige, at hans Constitutionsstilling som Stutmester dog ikke kunde medføre, at han blev bedre stillet, end om han havde været virkelig beskikket i det Embede, hvormed der er Tale. Det eneste Færlige derimod, der kunde være i Indstillingen, og som den ærede Taler ikke fremhævede, men som Udvalget indrømmede, uden at det dog troede, at det indeholdt nogen uoversigtelig Banfælsighed for at antage Forslaget, er, at man har tilladt sig at indstille, at den tyveaarige Constitution skulde beregnes for sig. Jeg udtalte allerede i mit Foredrag forleden Dag det Haab, som ogsaa gik i Opfyldelse, at den høitagtede Minister, da Sagen i og for sig var ubetydelig, ikke vilde erklære sig derimod. Naar det Princip følges, som Udvalget har indstillet, bliver den foreslaaede Pension i og for sig trykket, thi der gaaer en Deel, i Motiverne som Pension givende anført Indtagt bort (Monrad: Maa jeg bede om Ordet?); men paa den anden Side er der det Særlige derved, at denne Embedsmand, paa Grund af en Tilfældekommen under Udførelsen af sin Militærtjeneste, tidligt blev sat ud af denne Virksomhed, og den ham da tillagte Pension er i en lang Række af Aar betragtet som noget Afsluttet, Noget, der en Gang har indrømmet for denne Militærtjeneste, og da nu dette Tilfælde, nemlig en særdeles langvarig Constitution med Bibeholdelse af Bartpenge indeholder noget Irregulært, som gjør, at det ikke medfører nogen Fare eller Præjudice for Statskassen for det analoge Tilfælde, saa har Udvalget forenet sig om at antage sin som den hensigtsmæssigste og billigste Indstilling, der kunde fremsættes efter de særlige Forhold i denne Sag, og jeg haaber, at der skulde være overvefende Grunde til